видоха, защо Грецы, кога то имъ поставяха Архіепископа, отъ сребролюбіе земаха злато многу и дарове, соблазнихасе, и отлучихасе отъ Греческа та Патріаршія, поставивше си въ Болгарія Патріарха отъ свой родъ. И така до свършеніе то Болгарскаго Царства имаха си Патріарха самовластна, и отъ свой родъ.

Сичко то това за тогова царя Михаила виждъ въ кормчіи на 5-тый листъ: на кое то и Мавробиръ согласува: а Баронъ пише, защо Болгарисъ прія крещеніе, и видисе несогласенъ съ Мавробира, защо то не писалъ сущее Михаилу прежде крещенія име, но само Вулгаросъ или Болгарисъ.

СИМЕОНЪ ЛАВАСЪ.

По Мортагона или Михаила настана сынъ неговъ Симеонъ Лабасъ.

Въ това време Царувалъ въ цариградъ Левъ премудрый, и за некоя причина востана на Симеона, но Симеонъ нави Лву сосъ големо разореніе: за кое то Левъ посла Маджарскому кралю, и моли го да дойде въ Болгарія противу Симеона: кое то и направи скоро Маджарскій краль, и разби многу мѣста Болгарски сосъ напрасно то си нападеніе, и многу народъ заплѣни: кои то плѣнницы Левъ зема отъ Маджарскаго краля, и послѣ посла къ Симеону некоего Киросвата за да утверди миръ сосъ него. Но Симеонъ Киросвата убо удержа, а самъ отиде на Маджаре те, и разори до край сичка та Маджарска земля, и воздаде имъ отмщеніе за направено то имъ. Послѣ отписа Лву, защо ако желае миръ, да отпусти оныя робы, що е земалъ отъ Маджаре те. Но царъ Левъ не отпусти